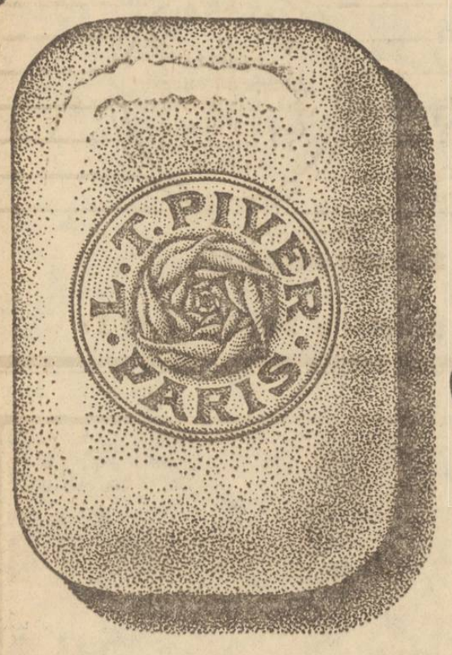

CEL MAI BUN SĂPUN

CEL MAI BINE PARFUMAT

Chypre
Fougère
Muguet

18 LEI BUCATA

Sirop PAGLIANO
al Prof. GIROLAMO PAGLIANO
FLORENȚA (Italia)

Lichid — Praf — Cachete

Cel mai bun purgativ eficace depurativ al sângelui desinfectând perfect intestinul, fără al irita, dacă este luat în dozele prescrise adaptabile pentru fiecare persoană în parte; vindecă constipația de imediată acțiune.

Preventiv contră Gută, Cancer și boli de piele.

Feriți-vă de imitațiuni vătămătoare și de contrafaceri.

Fiecare produs al firmei noastre trebue să fie prevăzut cu marca de fabrică, compusă din banderolă desenată pe fond albastru deschisă traversată de iscălitura inventatorului.

De vânzare la toate farmaciile și droguerii.

Mirosul urât al gurei
provenit din tutun, dinți stricați, stomac deranjat, ceapă, usturoi etc., se combate cu:
BONBOANE ORIENTALE
CACHOURI AROMATICE
Parfumează admirabil gura
la farmacii droguerii parfumerii
DEPOZIT GENERAL:
Lindenberg & Cioară Str. Stelea 23

FOTOGRAFI AMATORI și FOTOGRAFI

minut să ceară prospecte și oferte dela Magazinul de articole fotografice
I. Politzer, Careii Mari (Ardeal)
casă fondată în 1896 Furnizează în întreaga Românie Mare 9942

Lei 215
Un ceas de buzunar cu lanț fabricațiune elvețiană

Expediem prin poștă imediat după primirea comenzei contra ramburs și fără acont.
Un ceas elegant cu lanț fabricațiune elvețiană cu garanție pentru mersul precis numai pentru Lei 215
Calitatea Extra „ 265
Calitate Prima „ 475
Un deșteptător de masă C. F. R. veritabil Lei 215.
Premiu gratuit.
La o comandă de 3 ceasornice sau deșteptătoare oferim de fie care ceas afară de lanț un uțitaș de buzunar frumos de Solingen absolut gratuit. La o comandă de 6 ceasornice sau deșteptătoare oferim afară de premiul de mai sus un al șaptelea ceas sau deșteptător absolut gratuit.
Fără Risc
în caz de neconveniență primim obiectele înapoi restituim bani fără nici o pagubă pentru cumpărător. Cheltuielile de expediție și porto foarte reduse privesc pe cumpărător.
Comenzile se vor adresa „ECONOMIA" secția Ceasuri, Strada Palat 2, Iași

Mobile Dormitoare, sufragerii etc de prima calitate se găsesc la Depozitul de Mobile „VICTORIA" la **Craiova**
Strada Unirei — Arad · la fabrică
Prețuri ieftine — Înlesniri de plată

INCERCAȚI DECI PEROXURE

Dacă ați încercat totul în zadar pentru a ușura durerea dv. de picioare, mai faceți o încercare și cu Peroxure. Acest amestec de săruri oxurate nu se aseamănă de loc cu produsele ce exista de acum. Dacă nu sunteți absolut încântați, dacă picioarele dv. nu au devenit albe, netede și ușoare după baia de picioare cu Peroxure, această încercare nu vă va costa nimic căci fiecare pachet conține un bon de rambursare ai banilor în caz că nu veți fi satisfăcuți.

Găsiți Peroxure la toate farmaciile, droguériile și parfumeriile din țară.

Dacă furnizorul dv. nu vi'l poate procura, vă puteți adresa la depozitul „Peroxure" din București, cal. Victoriei 39.

Apele minerale „OLANEȘTI"
S'au pus în vânzare isvoarele No 5 și 14 (radioactive) vindecă **Nisipul la Rinichi, Boli de Ficat, Gută.** Isvorul No. 24 (diuretic și radioactiv) combate gravela **(Nisipul la Rinichi)** este și apa de masă ideală, care înlocuește cu succes Vichiul și Vitelul
Se găsește la farmacii și droguerii
Reprezentanța și depozitul general
BUCUREȘTI. — BREZOIANU 37, Telefon 31/98
Administrația Băilor Olănești **(Gara R.-Vâlcea).**

FAINA de ovăz Knorr
Singurul aliment nutritiv pentru sugaci și copii mici

CITIȚI **„Veselia"**

vedit în slujba exclusivă a țării, — pentru luminatul și superbul său patriotism, — și mai cu seamă pentru strălucitele lui însușiri civice, — să ne închinăm cu smerenie și pietate în fața morței lui Ion I. C. Brătianu, marele Ion I. C. Brătianu.

La ministerul instrucției

D. prof. dr. C. Angelescu, ministrul instrucțiunii, a convocat eri dim. pe funcționarii acestui departament, vorbindu-le de trăstul eveniment ce sfâșie inimile tuturor românilor.

Profund emoționat d. ministru le-a spus:

„Nu v'am convocat să vă țin un discurs, pentrucă starea mea sufletească e într'o depresiune morală cum n'a fost nici odată. Și nu e nici necesar să vă țin o cuvântare, spre a proslăvi calitățile marelui român Ion I. C. Brătianu. Meritele fostului președinte al consiliului sunt cunoscute chiar și de copiii de școală primară.

Toată suflarea românească e sfâșiată. A plecat dintre noi cel mai mare patriot, cel mai vrednic fiu al românismului.

Fără extraordinara pricepere a lui Ion I. C. Brătianu, nu s'ar fi putut înfăptui marea operă a unității noastre naționale.

Eu, care am trăit lângă el timp de treizeci de ani, i-am cunoscut destul de bine și intențiunile și hotărîrile totdeauna salvatoare pentru țară.

Și ca să cunoașteți marea judecată a lui Brătianu, este destul să vă amintesc de un episod.

Era în timpul neutralității. Eram unii mai grăbiți ca să intrăm în război alături de aliați. De câteori Brătianu ne vedea, ne spunea categoric: „Nu vă grăbiți! Trebue ca în ultimul moment, să avem o armată cu care să ocupăm teritoriile ce ne aparțin. Și aceasta nu vom putea s'o facem, dacă, din nenorocire, armata noastră ar fi complet distrusă". Acest om a rezistat tuturor insistențelor și a urmat calea dreaptă, ajungând apoi la hotărîrea supremă.

Ion I. C. Brătianu avea un spirit științific, eminamente metodic, atât de necesar grelelor împrejurări prin care a trecut România. Prin școala și cultura științifică ce și-o făcuse, prin impulsiunea caracteristică dată de tatăl său, și prin marile sale însușiri intelectuale și sufletești el era pregătit pentru evenimentele cari s'au petrecut în timpul vieții sale și la a căror rezolvare acțiunea lui a fost determinantă. Nu este român să nu fie îndurerat de pierderea marelui om. Și cred că această pierdere este una din cele mai mari nenorociri ce a atins neamul nostru".

D. ministru Angelescu după ce se reculege o clipă, adaogă: Simt în sufletul meu cea mai profundă durere, pe care poate s'o aibă un om. Și nu pot să uit declarația pe care mi-a făcut-o Brătianu, la formarea cabinetului, acum cinci luni. M'a chemat la el și mi-a spus: „Te consider pe d-ta ca pe un frate. Atâta timp cât eu vei fi alături de mine, așa cum voi fi alături de mine, așa cum Haret a fost alături de Sturdza".

În încheere, d. ministru al instrucțiunii, adresându-se funcționarilor le-a spus: „V'am chemat, să vă rog ca fiecare să se gândească serios la împrejurările, prin care trece țara. Să ne unim cu toții frățește. Oricare ar fi punctul de vedere al fiecăruia, să ne dăm mâna spre a consolida aceea ce s'a câștigat prin judecata luminată și prin munca fără de seamăn a marelui dispărut.

Și pentrucă la opera de consolidare culturală Ion I. C. Brătianu mi-a dat cel mai larg sprijin, doresc să-i aducem un pios omagiu, să închidem ministerul până după înmormântare".

D. ministru a rugat apoi pe funcționari, să participe atât la plecarea cortegiului dela locuința defunctului la Ateneu, cât și Duminică la înmormântare.

LA MINISTERUL DE INTERNE

D. ministru Duca a convocat pe toți funcționarii departamentului, cărora le-a vorbit de marea personalitate politică al lui Ioan I. C. Brătianu, care în mai multe rânduri a fost ministru de interne. Sub trecuta guvernare, fiind și șeful departamentului internelor Ion I. C. Brătianu, a înfăptuit cea mai importantă reformă administrativă prin legea de unificare administrativă, la care au colaborat și funcționarii.

În semn de doliu, d. I. G. Duca, i-a rugat să suspende serviciul.

LA MINISTERUL CULTELOR ȘI ARTELOR

Eri dim. funcționarii ministerului cultelor și artelor au fost convocați de d. ministru Al. Lapedatu care le-a ținut o emoționantă cuvântare despre personalitatea regretatului Ion I. C. Brătianu.

Prin calitățile lui excepționale de luminat bărbat de stat, prin dragostea nețărmurită față de neam, prin spiritul său, atât de cuprinzător, în limpezirea situațiilor grele, Ion I. C. Brătianu este înfăptuitorul României moderne.

Țara îndoliată se închină în fața sicriului său.

Vădit mișcat, d. ministru a încheiat exprimând omagii memoriei marelui dispărut.

LA MINISTERUL DOMENIILOR

Eri dim. d. C. Argetoianu, ministrul agriculturii, a chemat în cabinetul său pe toți funcționari superiori ai ministerului precum și pe acei ai administrației Casei pădurilor, Casei centrale a împroprietăririi și cadastrului.

D. ministru Argetoianu le-a vorbit de opera politică și socială a fostului prim-ministru I. I. C. Brătianu; a arătat rolul lui hotărîtor în războiul pentru întregirea neamului și a zugrăvit în culori impresionante personalitatea ilustrului dispărut.

LA MINISTERUL COMUNICAȚIILOR

D. ministru C. Dumitriu a convocat în sala de consiliu a acestui departament, pe funcționarii și consiliul c. f. r.

D. ministru a spus că o tristă dar înălțătoare datorie ne strânge pe toți, în aceste clipe de durere.

A plecat dintre noi un mare român, a plecat un om înțelegător, un suflet bun, o minte pătrunzătoare.

Ne-a lăsat Ion I. C. Brătianu. Nu voi pomeni acum munca lui uriașă și faptele lui, toate închinate neamului și statului. Destinul pentru binele acestei țări, a voit să ne dea conducători pentru toate timpurile grele. Printre ei, Ion I. C. Brătianu ocupă locul de frunte.

D-zeu l'a înzestrat cu însușiri, pe care le-a folosit numai pentru alții și niciodată pentru el. El s'a stins din viață fără o clipă de repaus și fără să se fi bucurat de roadele vieții lui de jertfă. Dar s'a stins liniștit și senin, cu conștiința omului care și-a împlinit întreaga datorie.

El a înțeles chemările timpului și ale poporului și a răspuns acestor chemări, de aceea a fost un mare realizator.

S'au întrebat unii de ce nu a lăsat un testament politic Ion I. C. Brătianu.

Cu marea lui cunoștință despre lucruri și oameni, cu admirabilul său bun simț, el a priceput că nu mai era nevoie să lase înscris pe o hârtie, ce nu rezistă timpului, aceea ce se va ceti de generațiile viitoare din faptele săvârșite de el și cari vor rămâne eterne ca și viața poporului și a statului de care sunt indisolubil legate.

Pentru noi, slujitorii acestui departament, — a continuat d. ministru, — amintirea lui ne este deosebit de scumpă și părerile de rău mai adânc simțite. În cariera sa, a început prin a fi un colaborator de seamă la multe din operele înfăptuite de care se leagă propășirea țării. Citez printre ele numai podul peste Dunăre. Răspunzând dorinței unanime a dv. v'am chemat la aceste clipe de reculegere. Și dacă soarta a voit ca să răpească dintre noi pe acest priceput cârmaciu, în mod așa de brutal și de brusc, noi nu putem mai bine să-i cinstim memoria lui, de cât unindu-ne puterile tuturor ca să asigurăm operei pe care el a desăvârșit-o și a îndrumat-o, trăinicia pe care a visat-o.

D. *Răileanu*, secretarul general al acestui departament, a manifestat profunda durere de care este cuprins, de oarece d-sa a fost primul colaborator al lui Ion I. C. Brătianu, atunci când marele dispărut conducea departamentul lucrărilor publice.

LA MINISTERUL SANATAȚII

D. ministru Inculeț a invitat pe slujbașii ministerului sănătății în sala de consiliu și le-a vorbit despre marea personalitate a fostului prim ministru Ion I. C. Brătianu.

D. Inculeț a vorbit așa de sugestiv și impresionant despre marele dispărut, încât ochii tuturora erau înlăcrămați.

Au mai vorbit d-nii dr. Vișoianu, secretrul general al ministerului și d. dr. Kaminski, director general, care abia și-a putut termina cuvântarea din cauza plânsului.

Funcționarii au pornit apoi în corpore la Ateneu, unde e depus catafalcul marelui defunct.

LA MINISTERUL LUCRARILOR PUBLICE

În sala consiliului tehnic, d. ministru al lucrărilor publice dr. I. Nistor a convocat pe funcționarii departamentului.

D-sa a arătat activitatea lui Ion I. C. Brătianu ca inginer, ca fost ministru al lucrărilor publice și în urmă a evidențiat rolul politic al defunctului.

Impresia în țară

Chișinău, 24

Dureroasa știre a morții primului ministru, Ion I. C. Brătianu, s'a aflat aci, la 9 dim. Ea s'a răspândit ca fulgerul producând adâncă consternare. Pretutindeni s'au arborat drapele negre. Serviciile au fost suspendate în semn de doliu. Gazetele locale au scos ediții speciale încadrate în chenar negru știrea morții. Din inițiativa primarului, la catedrala orașului s'a oficiat la ora 1 un parastas de Arhiepiscopul Gurie înconjurat de un numeros cler.

Seara la 7, la primărie a fost o ședință a consiliului municipal, la care au luat parte, reprezentanții armatei, clerului, magistraturii, presei, notabilitățile orașului, corpul consular și numeros public.

Au vorbit d. Gh. Pântea și Arhiepiscopul Gurie.

Oradea, 24 Noembrie

Știrea morții lui I. Brătianu, cunoscută de public la 9 dim., a produs o profundă impresie în toate cercurile. Toată lumea deplânge moartea făuritorului României-Mari.

Toate autoritățile și instituțiile au arborat drapelul îndoliat.

Gazetele minoritare au apărut cu prima pagină îndoliată.

Ismail, 24 Noembrie

Vestea morții lui Brătianu a produs o impresie profundă în toate cercurile.

La ora 12 s'a oficiat un parastas, în prezența oficialităților, școalelor, corpului didactic, magistraților. Episcopul Justinian a arătat faptele mari ale celui dispărut.

Cetatea-Albă, 24 Noemb.

Vestea morții primului ministru a produs mare consternare. Edificiile publice au arborat drapele cernite. Seara, s'a oficiat la catedrală un serviciu religios în prezența d-lui prefect al județului, ofițerilor, șefilor autorităților, funcționarilor și a unui numeros public.

Brăila, 25 Noembrie

Azi dimineață la ora 10 s'a ținut o consfătuire la prefectura județului, la care au luat parte d-nii I. G. Alexe prefectul județului, I. Paraschivescu, primarul municipiului și toți parlamentarii aflați în localitate pentru a lua dispoziții cu privire la arborarea drapelelor cernite în oraș și județ.

Toate procesele dela cele două secțiuni ale trib. au fost suspendate.

D. P. Răiciulescu, prim președinte al tribunalului a convocat pe justițiabili în sala de ședință unde a ținut o cuvântare aducând elogii memoriei marelui dispărut.

A răspuns din partea avocaților d. I. Moldovan pro-decanul baroului care a ținut o emoționantă cuvântare.

În toate bisericile din oraș și județ se vor oficia Duminecă, 27 cr., servicii religioase.

Galați, 25 Noembrie

Azi dimineață la ora 9, monitorul „I. Brătianu", sub comanda d-lui căpitan Butaș, având pe bord un detașament de marinari cu gornești și muzică a acostat la debarcader.

Pe platforma vasului de război a fost improvizat un altar.

La ora 10 fix a sosit pe bordul monitorului „I. C. Brătianu" d-nii Ion Prodrom, prefectul județului, Em. Codreanu, președintele comisiunei interimare, S. Rădulescu, prefectul poliției, avocații A. Roman și Paul Chelemen, ajutor de primar P. Paraschivescu, D. Popescu, sub inspector general de siguranță, general Ganea, comandantul diviziei, comandor Pantazi, comandantul escadrei de Dunăre și toți ofițerii superiori din garnizoană.

Serviciul religios a fost oficiat de părintele Stoica protoereul județului.

D. comandor Pantazi, comandantul div. de Dunăre, a rostit o emoționantă cuvântare.

După terminarea discursului s'au tras 12 salve de tun.

Reconstituirea registrelor funciare distruse la Viena

Ministerul afacerilor străine a primit dela legațiunea Austriei o înștiințare care cuprinde următoarele:

„Un comunicat al ministerului federal al justiției arată, că în urma lucrărilor pentru reconstituirea registrelor funciare, distruse în timpul incendiului palatului de justiție din Viena, Curtea civilă din Viena a început cercetările privitoare la registrele distruse, stabilind următoarele:

Incendiul care a distrus palatul de justiție din Viena a nimicit și registrele funciare ale arondismentelor (circumscripțiilor) 1, 9 și 20 ale orașului Viena, registrul căilor ferate, registrul concesiunilor miniere și colecțiile de documente privitoare la acestea.

Reconstituirea registrelor publice, în primul rând a registrelor funciare, se face din oficiu de Curtea din Viena.

Prin această procedură vor fi căutate și înscrise în nouile registre funciare toate drepturile de proprietate precum și toate celelalte drepturi ce se găseau înscrise în registrele susmenționate, în special drepturile hipotecare dacă ele sunt dovedite prin acte judiciare, prin extrase din registrele funciare sau prin alte documente necesare.

Afară de documentele menționate, luate din oficiu, ar fi necesar ca toți interesații să-și declare drepturile lor pe lângă Curtea civilă din Viena, în special pentru creanțele hipotecare, aducând — dacă este posibil — dovezile, fie în original fie în copie legalizată, pentru a evita astfel ca, din lipsă de date respective, unele inscripțiuni hipotecare să rămână nestabilite definitiv și în consecință să nu poată fi trecute în nouile registre.

Aceste notificări precum și anexele lor, sunt scutite de taxa timbrului și de alte taxe și vor fi trimise la Curtea civilă din Viena, cu începere de la 15 Septembrie 1927.

Dat fiind că supușii străini sau austriaci cari trăesc în România ar putea să fie interesați în calitate de proprietari, creditori hipotecari sau posesori de alte drepturi reale, legațiunea austriacă roagă ministerul român al afacerilor străine să binevoiască a aduce cele ce precedă la cunoștința autorităților competinte".

Preocupări școlare

Modificări în programa analitică a bacalaureatului

O comisie, alcătuită din factorii reprezentativi ai învățământului superior și secundar, se va întruni în curând la ministerul instrucției, spre a lua în cercetare programa analitică a bacalaureatului.

Sprijiniți pe experiența lor personală, — ca foști profesori examinatori în diferite comisii de bacalaureat, — și ajutați și de părerile personale ale președinților din comisii, concretizate în rapoartele acestora, trimise și colecționate la minister, membrii acestei comisii năzuesc să creeze bacalaureatului o nouă bază temeinică, dreaptă și îngrijită, prin înlăturarea relelor și împlinirea lipsurilor constatate în cursul celor 3 ani, de când este în vigoare acest examen.

Și e prielnic și drept, — mărturisim, — că s'a luat această măsură. Și laudabil, că-i din vreme. E un an aproape dela aplicarea programei analitice. Două sesiuni au fost îndestul să se constate cusururile, lipsurile sau excesele de zel ori exigențele de materie, dăunătoare acestui examen.

Ne gândim la vechiul bacalaureat și ne îngăduim să credem, că nu era nevoe să fie desființat, dacă atunci când devenise prea riguros, sec și absurd prin metodele-i artificiale, — deci, dăunător propășirii culturii, — s'ar fi recurs la lecuirea răului prin prefaceri în însăși structura acestui examen. Ce nu s'a făcut atunci, se înfăptuiește astăzi cu actualul bacalaureat.

Experiența trecutului să fie acum o garanție pentru găsirea celor mai sănătoase condițiuni de viabilitate a actualului examen de bacalaureat.

Așteptăm dela membrii comisiei de cercetare a programei analitice a bacalaureatului, soluțiunile cele mai temeinic susținute de cerințele pedagogiei moderne.

U. D.

Problema circulației automobilelor

La Paris și la București

PARISUL A STABILIT O VITEZA REGLEMENTARA DE 40 KM. PE ORA

Un consilier municipal, d. de Puymaigre, a ridicat, într'o ședință a consiliului municipal al Parisului, chestiunea primejdiei pe care o prezintă pentru pietoni excesiva viteză a automobilelor.

Numitul consilier a propus, cu această ocaziune, ca o dispoziție precisă, pe cale de lege, să impună automobilelor o viteză maximă de 20—25 km. pe oră.

Prefectul poliției a răspuns că membrii comitetului permanent al circulației, s'au arătat totdeauna ostili ideii de a se reglementa viteza automobilelor. Totuș, în urma unei hotărîri luate în Iulie 1925, s'a stabilit ca orice viteză superioară celei de 40 km. pe oră să fie socotită ca exagerată și primejdioasă.

Acest maximum, a fost stabilit în scopul de a se evita cât mai mult nenorocirile și spre a se proteja circulația pietonilor.

CE NU S'A FACUT, ȘI AR TREBUI SA SE FACA LA BUCUREȘTI

Poate că nu este de loc rău să amintim că, la noi, problema circulației, devenită în anumite puncte și la anumite ore direct primejdioasă pentru pietoni, n'a făcut încă obiectul unui studiu și cu atât mai puțin al unei dispoziții care s'o reglementeze.

Și nu odată se vede, venind în goană, un automobil care, — ca mai zilele trecute, în fața ministerului de domenii, — lovește un om pe care-l lasă lungit în stradă, și dispare fără urmă, cu 80 sau 90 km. pe oră.

Bucureștenii știu, din nenorocire, prea bine, ce însemnează circulația automobilelor în Capitala noastră.

Ei au ocaziunea s'o știe și mai bine, acum, pe moină, când, după cinci minute de mers pe jos, cinci automobile, din cari două erau să te doboare, te-au acoperit de noroi de sus până jos.

Grija serviciului circulației ar trebui să nu se manifesteze numai în centru, — unde o măsură civilizată s'a stabilit, pentru trecerea în ordine a vehiculelor, — ci ar trebui să aibă un cadru mai larg, căutând să soluționeze și celelalte probleme legate de circulație.

Există oare o viteză maximă reglementată pentru București? Și dacă există, câți o depășesc în fiecare zi?

75 de ani dela moartea lui N. Bălcescu

Pentru comemorarea datei de 29 Noembrie, când se împlinesc 75 de ani dela moartea lui N. Bălcescu, marele nostru naționalist și scriitor, *Prietenii istoriei literare* țin ședință Duminică 27 Noembrie a. c., ora 10 jum. dim., în sala de bibliotecă a liceului *Mihai Viteazul*, b-dul Pache 74.

Va vorbi d. P. P. Panaitescu despre: *O operă necunoscută a lui N. Bălcescu*; apoi d. V. V. Haneș despre *N. Bălcescu la Paris* și d. C. C. Giurescu *Propuneri* (în numele Fundațiunii culturale I. C. Brătianu).

N-rul 77 BLASCO IBANEZ

Mare nostrum

Traduc. de CORNELIU BUCHOLZER și A. DUMITRESCU

Ferragut fu satisfăcut de această întâlnire. Nu era sigur că submarinul fusese scufundat; dar admițând chiar că va putea să ajungă în portul de reședință, inamicul va ști pe viitor că „Mare Nostrum" era capabil să se apere.

Restul călătoriei trecu fără nici un accident. Stațiunile de T. F. F. trimiseră navei știri limpezi: Gibraltar îl sfătuia să navige pe lângă coasta Africei; Malta și Bizerta îl înștiințară că putea să-și continue drumul, trecerea între Tunis și Sicilia fiind liberă de inamici. In fine, din Egiptul îndepărtat i se comunică cum că e în siguranță când va străbate arhipelagul grecesc.

La întoarcere, se duse la Marsilia spre a fi încărcat. Când nava era în port, Ferragut nu mai avea să se ocupe de ea, căci ofițerii francezi făceau aceasta, punându-se în contact cu autoritățile maritime.

Căpitanul Ulise, aparținând unei țări neutre, prin prezența lui împrumuta navei naționalitatea sa: la aceasta se limita rolul său. In mare, din contra, el relua comanda și știa să se facă să fie ascultat de toți la bord.

Ca și alte dăți, el rătăcia prin Marsilia, petrecându-și primele ore de după masă pe terasele cafenelelor de pe Cannebière. Se întâlnea adesea cu un vechiu căpitan din Marsilia, acum negustor, și cu care vorbea mult timp înainte ca el să se ducă la birou. Intr'o zi, Ferragut își aruncă distrat ochii pe un ziar din Paris pe care îl avea prietenul său.

Un nume tipărit în capul unui articol scurt, atrase îndată atenția sa. Surprinderea îl făcu să se îngălbenească iar inima să se strângă cu fiori. Trebui să silabisească acest nume, crezând că aiurează. Nu era cu putință nici o îndoială: era în adevăr Freya Talberg. Luă jurnalul din mâinile vecinului său și făcându-se că are oarecare curiozitate:

— Ce mai se scrie despre război? — întrebă el.

Apoi, în timp ce bătrânul marinar îi spunea noutățile, citi cu înfrigurare articolul.

Fu dezorientat. Neștiind faptele la care ziarele făceau aluzie, acele rânduri rămâneau ghicitori. Se ataca guvernul că n'a executat încă pe această faimoasă Freya Talberg cu pedeapsa la care era condamnată. La sfârșit, ziaristul declară că frumusețea și eleganța criminalei nu trebuiau să fie străine de acea întârziere.

Ferragut se sforță să ia un aer ca și cum nu l-ar fi interesat nimic.

— Cine este această femee? întrebă el arătând titlul articolului.

Tovarășul său trebui să se forțeze să-și aducă aminte.

S'au întâmplat atâtea lucruri dela război încoace!

— Este o germană, o spioană, condamnată la moarte... Se pare că ea a operat mult aici și în alte porturi. Ea înștiința submarinele germane de eșirea navelor noastre. Se întorcea din Brest, când a fost arestată la Paris acum două luni.

Spuse toate astea fără să le dea o mare importanță.

Sunt atâți spioni!... Ziarele publică foarte des noui execuțiuni: două rânduri, nu mai mult ca și când s'ar fi întâmplat un incident oarecare.

— Această Freya Talberg, continuă el, a făcut să se vorbească mult despre ea. Se pare a fi o femee cu daruri, un fel de personaj de roman. Toți se plâng că n'a fost executată încă... E trist să omori o femee și mai ales o femee frumoasă! Cu toate astea trebue... Cred că au s'o împuște din o clipă în alta.

XII

AMPHITRITE! AMPHITRITE!

„Mare Nostrum" făcu o altă călătorie din Marsilia la Salonic. Ferragut, înainte de a pleca, căută în zadar alte știri despre Freya în ziarele pariziene. In zilele următoare, atraseră atenția publicului o mulțime de alte evenimente și spioana fu curând uitată.

Sosind la Salonic, Ferragut întrebă cu grijă ascunsă pe prietenii săi, militari și civili, în cafenelele din port. Aproape toți cunoșteau numele de Freya Talberg. Cei mai mulți îi răspundeau cu indiferență:

— Da! știu... O artistă devenită spioană... O femee cu oarecare șic. Eu cred că au împușcat-o. Nu sunt sigur, dar trebue s'o fi împușcat.

Erau de altfel, alte griji mult mai de seamă. O spioană! In toate părțile aveau aface cu spioni germani. Trebuia mulți împușcați.

Două luni mai târziu, când Ferragut se întoarse în Marsilia, nu știa dacă vechea lui dragoste mai era încă în viață.

Intâlnind într'o după masă, într'o cafenea pe tovarășul său, bătrânul căpitan, el aduse vorba asupra lucrului ce-l preocupa așa de mult.

— Ce-a devenit acea Freya Talberg de care se ocupau ziarele atâta, când am plecat la Salonic?

Marsiliezul trebui să-și încordeze memoria spre a-și aduce aminte.

— Ah! da! Spioana germană! zise el după o lungă tăcere. Au împușcat-o acum câteva săptămâni. Ziarele au vorbit puțin de moartea sa. Câteva rânduri. Aceste ființe nu merită mai mult.

Nu mai zise nimic și trecu la alt subiect.

Toți manifestau aceeași ură când își aminteau de spioană. Ferragut ajunse să împărtășească și el același sentiment. Ca în toate clipele critice ale vieții sale, două ființe se arătau în gândurile lui. Ura pe Freya, gândindu-se la crimele ei. Dar în același timp, el vedea imaginea dragei sale, care a putut să-l reție prin vicleniile sale, în vechile palate napolitane.

— Nu trebue să mai mă gândesc la ea, își zise cu energie.

Hotărîre zadarnică! Gândul său se îndrepta totdeauna la cea moartă.

Chiar în după amiaza zilei când avu acea conversație cu prietenul său în cafeneaua de pe Cannebière, el se duse la poștă spre a-și lua corespondența pe care o aștepta în Marsilia. I se dădu un teanc mare: jurnale, scrisori; ajungea să-și arunce ochiul pe adrese spre a le cunoaște origina. Erau câteva rânduri dela soția sa; trei scrisori voluminoase dela Toni și diferite scrisori venite dela diferite bănci din Barcelona.

(Va urma)